

[Klaus Hækkerup]

Det er forkert, når hr. Køpke Christensen siger, at der er tale om det, han kalder a- og b-pladser. Jeg formoder, at det ikke er Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, han henlyder til. Efter min opfattelse er den undervisning, der gives på erhvervsskolerne, og som i øvrigt skal søges tilrettelagt i snævert samarbejde med erhvervslivet, lige så god og kvalificerende – hvis man ellers vil tage sig sammen og i stedet for at rakke den ned yde en positiv indsats – som den almindelige erhvervsuddannelse. Selv for de elever, der måske må se i øjnene, at de kommer til at få en meget stor del af deres praktik på praktikpladskompenenserende undervisningssteder, vil der være en god mulighed, hvis ellers man får anskaffet det rigtige udstyr, for at få en uddannelse og en rutine, der er mere fremadrettet, end tilfældet er for dem, der kommer ud i små, private virksomheder og går og arbejder med nogle maskiner, der er halvt eller trekvart forældede. De vil f.eks. få mulighed for at arbejde med de maskiner, der inden for de næste 2, 3, 4 år vil blive indført på virksomhederne, og de vil således få en uddannelse, der er mere fremadrettet, end tilfældet er for dem af deres kolleger, der går på en almindelig praktikplads.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Nu er det sådan, hr. Klaus Hækkerup, at Fremskridtspartiet ikke har stemt imod Arbejdsgivernes Elevrefusion. Vi er tilhængere af systemet, men der må være grænser for, hvor meget man kan bebyrde erhvervslivet med i den nuværende situation. Det, der sker, er, at hvis erhvervslivet ikke har den nødvendige konkurrenceevne, er der ingen arbejdspladser, heller ikke til dem, der søger en praktikplads, og det er hele baggrunden for, at det ikke kan lade sig gøre at finde de pladser i dag. Vi må spørge: Hvad er grunden til det? Det er konkurrenceevnen, og den forbedrer man ikke ved at pålægge erhvervslivet yderligere byrder!

Jeg må erkende, at mange elever på en erhvervsskole efter 10 uger klart og tydeligt er lede og kede af at gå der. Hvordan kan hr. Klaus Hækkerup så forvente, at eleverne skal være interesseret i at gå helt op til 4 år på en erhvervsskole? Det vil jeg gerne have et svar fra hr. Klaus Hækkerup på. Hvordan tror hr. Klaus Hækkerup det vil føles for sådanne elever at gå der så lang tid?

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Hr. Køpke Christensen beklager sig over, at vi nu pålægger erhvervslivet øgede byrder i en situation, hvor det var ønskeligt, at dets konkurrenceevne blev forbedret. Til det vil jeg sige, at de øgede byrder, vi pålægger erhvervslivet, netop er for at sikre, at der er den fornødne uddannede arbejdskraft, så det på lang sigt har fuld konkurrenceevne. Det tror jeg er det vigtigste for Danmarks skyld.

At det så også er det vigtigste for de unges skyld, er en anden sag.

Hr. Køpke Christensen taler også om, at de unge bliver trætte af at gå på en erhvervsskole efter 10 uger. Den erfaring har jeg nu ikke gjort; min erfaring er, at mange af dem, der søger ind på en erhvervsskole, er smadder glade for at komme til at beskæftige sig med noget, hvor de ikke skal sidde og læse i en bog hele tiden, men hvor det også drejer sig om, at de kan lave et stykke praktisk arbejde. Jeg tror, at det er en meget stor del af styrken ved vores erhvervsskoler, og den skal vi endelig holde fast ved.

Hr. Køpke Christensen taler om de unges manglende engagement. Jamen den elev, der har rettet henvendelse og været ude at søge praktikpladser 25 gange, har han ikke vist engagement og vilje til selv at prøve at skaffe sig ind? Og af dem er der om ikke masser så en del – viser Undervisningsministeriets undersøgelse – som f.eks. ikke har fået en praktikplads allerede.

Lad mig slutte med at sige, at jeg af egen erfaring ved, hvor svært det er at skaffe praktikpladser i dagens Danmark, og derfor ved jeg også, at det, vi vedtager nu, vil være til stor gavn og glæde også for de unge.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg tror, at alle partier herinde kan være enige om, at langt det bedste i denne situation med lære- og praktikpladsmangelen ville være frivillighed, således at erhvervslivets parter selv kunne skaffe det nødvendige antal praktikpladser, og således at alle unge, der ønskede en praktikplads, også kunne få det. Det har imidlertid vist sig at være umuligt. Vi har givet arbejdsmarkedets parter meget lang snor; de har fået mange måneder til at stable de nødvendige praktikpladser på benene, men det har ikke været muligt at skaffe dem. Jeg synes, de har fået rigelig lang tid.